NM-eventyret til Karlstad 2026 – en historie om bowling, bufféer og bussturhelter

Det var en gang, nærmere bestemt den 27. mai 2026, at 38 forventningsfulle bowlere la ut på en stor ekspedisjon til Karlstad. Målet var klart: å måle krefter med både svensker og dansker. Hvordan det skulle gå, visste ingen. Men at det ville bli en minneverdig tur, det skulle vise seg å være helt sikkert.

Hele 34 modige sjeler satte seg til rette i bussen, mens fire eventyrere valgte å komme etter i bil. Fra Åsane Senior Bowlere stilte 25 deltakere, og fra SB60+ kom 13 spillere klare for dyst.

Første etappe gikk til Gjøvik, hvor reiseføLget tok inn på Home Hotel. Der ble de møtt med veldig god service, men Karlstad ventet, så neste morgen gikk ferden videre.

På vei mot Sverige hadde man god tid, og derfor ble det et lengre stopp på Charlottenberg. Her forsvant både norske kroner og selvkontroll i rekordfart. Noen satset på mat, andre på drikke, og enkelte gikk inn i butikker «bare for å se» og kom ut med poser de ikke hadde planlagt.

Vel framme i Karlstad sjekket gjengen inn på Scandic Winn Hotel, midt i hjertet av byen.

Bare ti minutters spasertur unna lå bowlinghallen i Nöjesfabriken. For de som syntes ti minutter var i lengste laget, sto den legendariske bussjåføren Bjarte klar. Med godt humør, stø kurs og nærmest kongelig service, kjørte han folk hit og dit uten å mukke.

Kvelden ble innledet med god middag, litt sang av Erling Johannessen i SB60+ og sosialt samvær i baren. Det viste seg raskt at bowlingkuler ikke var det eneste som kunne rulle – samtalene gikk også lett utover kvelden.

Fredag startet alvoret. Singelkonkurransen sto for tur, og alle møtte opp fulle av optimisme. Denne optimismen fikk imidlertid en utfordrer da de møtte banene.

Banene hadde tydeligvis ikke fått beskjed om hvordan norske bowlere liker å spille,og mange mente de oppførte seg både vrangt og uforutsigbart.

Likevel lot ingen seg slå ut. Med strålende sol og behagelige temperaturer kunne deltakerne nyte en flott ettermiddag i Karlstad, og på kvelden samlet man seg igjen rundt middag og barprat.

Lørdag var det duket for dobbel og mix-dobbel. Banene fortsatte sitt mystiske samarbeid med tyngdekraften og fysikkens lover, men etter hvert lærte spillerne seg noen av triksene. Om ikke annet fikk de samlet mange gode historier om kuler som tok overraskende veier.

Om kvelden ventet den store banketten sammen med svensker og dansker. Forventningene var høye. Dessverre viste banketten seg å være en øvelse i hvor mange mennesker som faktisk kan få plass på et begrenset område. Flere følte seg som sild i tønne, og enkelte var usikre på om det som foregikk på scenen var underholdning eller bare et rykte.

Bufféen bidro heller ikke til å redusere trafikken i lokalet. Heldigvis var maten god, og enda viktigere:
Det ble medaljer!

Liv Ingebrigtsen fra SB60+ tok en flott sølvmedalje i singel, og Alfhild Sævareid mottok hederspris for sin aktive bowlingkarriere – og sine imponerende 90 år. Da var det lett å glemme både køer og trengsel.

Etter maten gjorde de fleste det eneste fornuftige: De returnerte til hotellets bar, hvor stemningen raskt ble reddet.

Søndag startet hjemreisen. Første stopp var Strømstad, hvor følget gikk om bord på båten til Sandefjord. Her ventet reservert plass, bugnende buffé og taxfreehandel. Mange mente at bufféen på båten alene nesten var verdt hele turen.

Etter sjøreisen gikk turen videre til Kongsberg og overnatting på Quality Grand Hotel. Middagen besto av gryterett som ved første møte hadde omtrent samme temperatur som vårværet utenfor. Etter noen vennlige klager ble maten heldigvis varmet opp, og freden senket seg over bordene igjen.

Senere på kvelden nøt mange den milde vårluften ute, mens de som ble igjen inne fikk oppleve at Erling Johannessen tok frem gitaren og sang noen sanger.
Deretter utviklet hotellobbyen seg til et aktivitetsenter. Biljardkøer svingte, poser fløy mot hull, shuffleboard-brikker suste over bordene, og flipperspillene fikk kjørt seg. Latteren satt løst, og stemningen var på topp.

Mandag morgen kom siste etappe. Med stopp på Gol og lunsj i Øvre Eidfjord gikk turen videre vestover. Utpå ettermiddagen rullet bussen inn i Åsane og Bergen, og eventyret var over.

Alle var enige om én ting: Dette hadde vært en svært kjekk tur. Takket være Josteins gode planlegging, Bjartes trygge og behagelige kjøring, flotte reisefeller, medaljer, latter, litt kaotiske bufféer og noen særdeles kreative bowlingbaner, fikk deltakerne minner som kommer til å vare lenge.

Og et sted i Karlstad ligger det fortsatt noen bowlingbaner som norske bowlere mistenker for å ha hatt sine helt egne planer. 🎳😄

Lunch første dag var Mjøsvang kafe, Vang i Valdres.
Her sitter Asbjørn, Eldbjørg, Gunnar og Grete.

Einar, Steiner og Signe

Håkon, Liv og Tor

Christel og Ove

Jostein og Anne Karin

Arild og Jørgen

Vigdis og Annbjørg

Jørgen og Rigmor

Helge

Her er vi på Nøjesfabriken

Erna

Louis og Sidsel

Randi, Reidar og Steiner

På vei mellom Nøjesfabriken og hotellet fant vi en liten kafe.

Tor, Christel og Marit

Vi hadde eget bord på Banketten.

APRI

Tilbake på hotellet etter banketten var stemningen på topp

På fergen fra Strømstad til Sandefjord.

